

โดยสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ เมืองมุมไบ ประเทศอินเดีย

ราคาน้ำมันดิบพุ่ง กดดันต้นทุนการผลิตสีในอินเดีย เตรียมปรับราคาสินค้า 2-5%

อุตสาหกรรมสีอินเดียมีแนวโน้มปรับขึ้นราคาผลิตภัณฑ์ประมาณร้อยละ 2-5 ตั้งแต่เดือนเมษายน พ.ศ. 2569 เป็นต้นไป หากราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกยังคงอยู่ในระดับสูงอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากกระบวนการผลิตสีฟุ้งฟาวด์ดิบที่มีฐานมาจากปิโตรเลียมเป็นหลัก อาทิ เรซิน ตัวทำละลาย และสารเติมแต่ง ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนต้นทุนการผลิตที่สำคัญ เมื่อราคาน้ำมันดิบปรับตัวสูงขึ้น ต้นทุนวัตถุดิบดังกล่าวจึงเพิ่มขึ้นตามไปด้วย ส่งผลให้ผู้ผลิตเผชิญแรงกดดันต่ออัตรากำไร

ภายใต้สถานการณ์ดังกล่าว ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมสีจึงกำลังพิจารณาการปรับขึ้นราคาสินค้าในระดับปานกลางเพื่อชดเชยต้นทุนที่เพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม การตัดสินใจขั้นสุดท้ายยังคงขึ้นอยู่กับทิศทางราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก รวมถึงระดับการแข่งขันในตลาดภายในประเทศ แม้จะมีแรงกดดันด้านราคา แต่คาดว่าอุปสงค์สีในอินเดียจะยังคงทรงตัวในระดับที่มั่นคง โดยได้รับแรงสนับสนุนจากการขยายตัวอย่างต่อเนื่องของภาคที่อยู่อาศัย การปรับปรุงซ่อมแซมอาคาร และโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ อย่างไรก็ตาม การปรับขึ้นราคาสินค้าอาจส่งผลให้ผู้บริโภคบางส่วนหันไปเลือกใช้ผลิตภัณฑ์สีในกลุ่มราคาประหยัดหรือระดับกลางมากขึ้น เพื่อบริหารจัดการค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น

นอกเหนือจากประเด็นต้นทุนวัตถุดิบที่เชื่อมโยงกับราคาน้ำมันดิบแล้ว อุตสาหกรรมสีของอินเดียในช่วงปี 2568-2569 ยังเผชิญแรงกดดันเชิงโครงสร้างจากการแข่งขันที่ทวีความรุนแรงมากขึ้น โดยเฉพาะการเข้าสู่ตลาดของผู้เล่นรายใหม่และการขยายกำลังการผลิตของผู้ประกอบการรายใหญ่ ส่งผลให้บริษัทสีจำเป็นต้องใช้นโยบายการตลาดเชิงรุก เช่น การเพิ่มส่วนลดทางการค้า การให้แรงจูงใจแก่ตัวแทนจำหน่าย และการลงทุนด้านการตลาดและโฆษณาเพื่อรักษาส่วนแบ่งตลาด ปัจจัยดังกล่าวทำให้แม้บริษัทจะสามารถปรับราคาสินค้าได้บางส่วน แต่ความสามารถในการส่งผ่านต้นทุนไปยังผู้บริโภคยังคงค่อนข้างจำกัด ส่งผลให้อัตรากำไรของอุตสาหกรรมมีแนวโน้มถูกกดดันในระยะสั้น

อีกประเด็นสำคัญที่กำลังมีบทบาทเพิ่มขึ้นคือความผันผวนของค่าเงินรูปีและโครงสร้างการนำเข้าวัตถุดิบของอุตสาหกรรม โดยบริษัทสีในอินเดียยังคงต้องพึ่งพาการนำเข้าวัตถุดิบเคมีภัณฑ์และอนุพันธ์จากปิโตรเลียมบางประเภทในสัดส่วนประมาณหนึ่งในสามของความต้องการทั้งหมด ดังนั้น การอ่อนค่าของเงินรูปีเมื่อเทียบกับดอลลาร์สหรัฐจึงมีผลทำให้ต้นทุนการนำเข้าวัตถุดิบ เช่น ไทเทเนียมไดออกไซด์ เรซิน และสารยึดเกาะ เพิ่มขึ้น ซึ่งยิ่งซ้ำเติมแรงกดดันด้านต้นทุนของผู้ผลิต โดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กที่มีข้อจำกัดด้านอำนาจต่อรองในห่วงโซ่อุปทาน

ข้อมูลเพิ่มเติม

1. อุตสาหกรรมสีของอินเดียนับเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมที่มีอัตราการเติบโตเร็วที่สุดแห่งหนึ่งของโลก โดยได้รับแรงขับเคลื่อนหลักจากกระบวนการขยายตัวของความเป็นเมือง (urbanization) ที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมถึงพฤติกรรมผู้บริโภคที่หันมาให้ความสำคัญกับการปรับปรุงและตกแต่งที่อยู่อาศัยมากขึ้น ทั้งในกลุ่มที่อยู่อาศัยใหม่และการซ่อมแซมปรับปรุงอาคารเดิม ซึ่งส่งผลให้ความต้องการใช้ผลิตภัณฑ์สีในตลาดอินเดียขยายตัวอย่างมีนัยสำคัญในช่วงหลายปีที่ผ่านมา

2. ด้านแนวโน้มตลาด ผู้บริโภคในช่วงภาวะต้นทุนสูงมีแนวโน้มให้ความสำคัญกับความคุ้มค่าของผลิตภัณฑ์มากขึ้น ส่งผลให้กลุ่มผลิตภัณฑ์สีระดับกลางและกลุ่มประหยัดมีบทบาทสำคัญต่อการเติบโตของตลาด ขณะที่ผู้ผลิตรายใหญ่เริ่มเร่งพัฒนา

ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณสมบัติด้านสิ่งแวดล้อมและการปล่อยสารระเหยต่ำ (Low-VOC) เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมที่เข้มงวดขึ้นของหน่วยงานกำกับดูแลในอินเดีย ซึ่งกำลังกลายเป็นปัจจัยกำหนดทิศทางการแข่งขันของอุตสาหกรรมในระยะต่อไป

ผลกระทบต่อห่วงโซ่อุปทานและเศรษฐกิจ

1. รายได้ของบริษัทผู้ผลิตสีมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น: การปรับขึ้นราคาสีในระดับปานกลางสามารถช่วยให้ผู้ผลิตชดเชยต้นทุนวัตถุดิบที่ปรับตัวสูงขึ้นได้บางส่วน โดยเฉพาะต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับอนุพันธ์ปิโตรเลียม เช่น เรซิน ตัวทำละลาย และสารเติมแต่ง ซึ่งโดยทั่วไปคิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 50-60 ของต้นทุนการผลิตทั้งหมดของอุตสาหกรรมสี อย่างไรก็ตาม การส่งผ่านต้นทุนไปยังผู้บริโภคมักเกิดขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไป

2. การเร่งนวัตกรรมด้านวัสดุและเทคโนโลยีการเคลือบผิว: แรงกดดันด้านต้นทุนจากน้ำมันดิบยังเป็นปัจจัยผลักดันให้บริษัทลงทุนในด้านการวิจัยและพัฒนา (R&D) มากขึ้น เพื่อมุ่งพัฒนาวัตถุดิบทางเลือกและเทคโนโลยีเคลือบผิวที่มีความยั่งยืนและเพื่อลดการพึ่งพาสารตั้งต้นจากปิโตรเลียม เช่น การพัฒนาสีชนิด water-based coatings และผลิตภัณฑ์ที่มีการปล่อยสารอินทรีย์ระเหยง่ายต่ำ (Low-VOC) ซึ่งกำลังได้รับความนิยมมากขึ้นในตลาดอินเดีย

3. ต้นทุนการก่อสร้างมีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้น: การปรับขึ้นราคาสีอาจส่งผลกระทบต่อโครงสร้างต้นทุนของภาคก่อสร้าง โดยเฉพาะในโครงการที่อยู่อาศัย การปรับปรุงอาคาร และโครงการโครงสร้างพื้นฐาน เนื่องจากสีถือเป็นวัสดุตกแต่งขั้นสุดท้าย (finishing material) ที่มีบทบาทสำคัญในงานก่อสร้าง แม้สัดส่วนต้นทุนสีต่อมูลค่าโครงการจะไม่สูงมากเมื่อเทียบกับวัสดุก่อสร้างหลัก เช่น เหล็กหรือซีเมนต์ แต่การปรับขึ้นราคาสีอย่างต่อเนื่องอาจเพิ่มภาระต้นทุนรวมของผู้พัฒนาโครงการและผู้รับเหมาได้ในระดับหนึ่ง

ข้อคิดเห็น

ในปี 2568 อุตสาหกรรมสีและสารเคลือบผิวของอินเดียมีมูลค่าตลาดประมาณ 7-10 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ และมีแนวโน้มเติบโตเฉลี่ยราว 5% ต่อปี โดยได้รับแรงขับเคลื่อนสำคัญจากการขยายตัวของเมือง การก่อสร้างที่อยู่อาศัย โครงการโครงสร้างพื้นฐาน และกิจกรรมการปรับปรุงที่อยู่อาศัยที่เพิ่มขึ้น สะท้อนผ่านการนำเข้าสินค้าในพิกัด HS 3208 (Paints and Varnishes based on Synthetic Polymers) ซึ่งมีมูลค่า 312.26 ล้านดอลลาร์สหรัฐในปี 2568 เพิ่มขึ้นจาก 297.02 ล้านดอลลาร์สหรัฐในปี 2567 และ 270.88 ล้านดอลลาร์สหรัฐในปี 2566 คิดเป็นการเติบโตเฉลี่ยประมาณ 7-8% ต่อปี โดยประเทศคู่ค้าหลัก ได้แก่ อิตาลี เยอรมนี และสหรัฐอเมริกา ขณะที่ ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 8 มีมูลค่าส่งออก 15.91 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือคิดเป็นสัดส่วน 5.10% ของการนำเข้าทั้งหมด อย่างไรก็ตาม อุตสาหกรรมสีของอินเดียยังมีความอ่อนไหวต่อความผันผวนของราคาน้ำมันดิบจากสถานการณ์ในตะวันออกกลาง เนื่องจากต้นทุนการผลิตกว่า 50-60% เชื่อมโยงกับวัตถุดิบอนุพันธ์ปิโตรเลียม ซึ่งอาจส่งผลให้ต้นทุนการผลิตและราคาสินค้าปรับตัวสูงขึ้น ทั้งนี้ ภายใต้บริบทดังกล่าวยังเป็นโอกาสสำหรับผู้ประกอบการไทย โดยเฉพาะในกลุ่ม เคมีภัณฑ์ เม็ดสี สารเติมแต่ง และเทคโนโลยีสีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ที่จะสามารถขยายการส่งออกและความร่วมมือทางอุตสาหกรรมเข้าสู่ตลาดอินเดียที่มีศักยภาพการเติบโตสูงในระยะต่อไป

ที่มา: 1. <https://economictimes.indiatimes.com/industry/cons-products/paints/paint-prices-may-rise-2-5-in-april-if-crude-cost-remains-high-report/articleshow/129448274.cms?from=rrr>

2. <https://www.whalesbook.com/news/English/consumer-products/Indian-Paint-Profits-Squeezed-as-Crude-Surges-Demand-Splits/69b136f1b79661f43b4c1da1?from=rrr>